

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

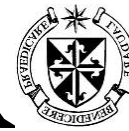
Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 45 (583), 2. listopada 2022.

KRALJICA

27. nedjelja kroz godinu

VEČERNJA MOLITVA

*Gospodine, premda sam ruševina,
ipak te ljubim, volim te ludo,
to je jedini način na koji znam voljeti.
Već je prošlo mnogo godina otkako sam
izašao iz tvojih ruku, a možda, tko zna,
možda ću brzo stići dan mojega povratka k Tebi.
Moj krčag je prazan, a moje cvijeće uvelo i bezbojno,
samo je srce moje ostalo netaknuto. Plaši me moja
bijeda, ali me tvoja nježnost tješi.
Stojim pred Tobom kao razbijena posuda, no ovom
istom ilovačom Ti možeš stvoriti drugu po ukusu svojem.
Gospodine, primi i ovaj moj prinos večernji. Moj je život
poput flaute, otvora pun... ali uzmi ga u svoje
božanske ruke.*

**I. čitanje (Hab 1, 2-3; 2, 2-4), II. čitanje (2Tim 1, 6-8.13-14)
Evangelje po Luki (Lk 17, 5-10)**

VJERA

Naš je život satkan od strašno paradoksalnih faza i doživljaja. Čak ga doživljavamo i kao proturječnost. Život ima svoje 'plime i oseke', smišljenosti i besmišljenosti. Nekada život doživljavamo kao krah, kao da su se sve lađe potopile, kao da zlo i nedaće trijumfiraju nad ljudskim životom. U takvim stanjima skoro je teško vjerovati u vrijednost humanizma, čak nam on izgleda nemoguć. Tada padamo u pesimistička stanja. Ne vjerujemo u bolje i ljudskije sutra.

To su ti tamni momenti kad nam izgleda da nemamo nikakve vjere, ni božanske ni ljudske. To su momenti kad ne osjećamo niti doživljavamo smislenost življenja. S druge strane postoje časovi snažnog iskustva vjere, kad ona zasja kao buktinja u izvjesnim momentima života, odnosno u nekim životnim situacijama. Tada osjećamo njezinu snagu. Osjećamo je kao ljubav, kao dar. Tada doživljavamo život kao nešto smišljeno. Postaje nam smišljen naš rad i svi naši naponi.

Tada nam postaju istinite Isusove riječi da "vjera premješta brda". Vjera, ljubav i nada nadmašuju mnoge nemoguće situacije i prepreke. U tome času doživljavamo vjeru kao Božji dar, a ne kao našu psihološku moć. Vjera nije psihologija niti psihološki proizvod, kako se nekada u nekim pokretima govori. Osobito su istočne religije sklone psihologizirati vjeru i religioznost. Isto tako se može reći da mir koji dolazi iz božanske vjere ni u kojem slučaju nije psihološki proizvod, nego dar.

Vjera je istinski božanski dar kojega Bog daruje. Pavao upućuje svojeg učenika Timoteja: "Ne stidi se svoje vjere" (1 Kor). Ti znadeš što si povjerovao." Ovo nam nameće pitanje, koliko smo mi poučeni u svojoj vjeri? Koliko razlikujemo bit od nebiti u našoj vjeri. Vrlo često se spori u vjeri oko sporednih stvari. Bitne istine su nekako položene u svaku iskrenu religioznost. Jesmo li izišli iz vremena kada se više ne mora stidjeti svoje vjere?

Vjera i vjerovanje prošli su kroz veliku krizu zadnjih desetljeća. Danas nije možda veća vjera nego prije, ali više se radi izvanjskih razloga (prisile) ne mora skrivati. Je li vjera izišla pročišćena iz mraka, krize? Krize su očito vjeru pročistile, ali nažalost u slobodi se opet svega i svačega stavlja pod vjeru. Vraća nam se folklorna i festivna vjera, a životna se potiskuje u nutrinu. Suprotstavljanje vjere i razuma, odnosno znanosti, također je donekle prevladano. Isto tako prevladano je vrijeme propagande da je vjera karakteristika nepismenih.

Dapače, danas su pismeni više religiozni nego li nepismeni. Vjera je stvarnost koja prožima srce i um. Međutim, ima onih koji imaju vjeru u srcu, a nemaju u umu, ili oni koji imaju vjeru u umu ali nemaju u srcu. To je ta polovičnost vjere. S tom poteškoćom susretao se i sv. Pavao i sv. Augustin. Vjera se ne brani "kamenjem", niti ju se napada i ruši "dijalektikom". Vjera je život. Izvorni život. Vjera također nije "neko emocionalno stanje", iako nije bez emocionalnosti. Vjera je životni stav, stav razuma i volje, stav cijelog čovjeka. Drugi Vatikanski sabor nas upozorava u izvore i uzroke ateizma. Ateizam nije samonikao. On ne nastaje sam od sebe.

I Sabor nam donosi uzroke ateizmu: Slabo poznavanje sadržaja vjere (a), bajkovito prikazivanje vjerskih sadržaja (b) i neadekvatan život vjernika svojoj vjeri (c). Ovim nam je ponudio i lijekove protiv ateizma. Također je vrlo važno napomenuti da protestanti osobito naglašavaju milosni dar vjere. Čovjek se svojim moćima (koje su izvitoperene prema Lutheru) nikako ne može uzdići do božanske istine. Vjera je dar i objavljenje. Vjera je jedina stvarnost kroz koju se čovjek spašava.

Čovjek svojim djelima ne može doprinijeti svojem spasenju, jer što god radi, radi iz porušene naravi. Tako protestanti. Ipak iz vjere izvire dobra djela. Katolici ipak vjeruju da čovjek svojim djelima može zaslužiti barem dobru dispoziciju, iako ne može spasenje. Čovjek može zaslužiti raspoloženje koje može primiti božanske darove. Tako katolici vjeruju, jer vjeruju da ljudska narav nije porušena, nego samo ranjena. Ipak, mi smo poslani u svijet i dužni smo ispuniti svoju misiju. To je naš poziv i naše poslanje, ali i naše spasenje.

Marijan Jurčević, OP